

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ס מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....4:43
מוצאי שבת.....6:04
שיעורים כסדרן
נ"ך.....הושע ד'-ה'
בבלי.....נדרים פ"א
ירושלמי.....ברכות ס"ב
תוספתא.....נדרים ה'
רמב"ם.....טוען ונטען י'

שנה 12, גליון 16 (586)

פרשת שמות, כ"א טבת, שנת תשפ"ג לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

די הייליגע שוֹבְבֵי טַעַם

מיר האָבן יעצט אַרײַנגערעדט אין די הייליגע טעג פון שׁוֹבְבֵי טַעַם, וואָס דער הייליגער אַר"י הקדוש האָט מְנַלָּה געווען אַז די וואָכן זענען גאר שטאַרק מסוגל אויף תשובה, אין די יעצטיגע טעג איז גרינגער זיך צו דערנענטערן צום אײַבערשטן, און פאַררעכטן אלעס וואָס מען האָט געטון אין לעבן.

דער אַר"י הקדוש רעכנט אויס וויפיל תעניתים אָ מענטש דאַרף פאַסטן, אויף יעדע עבירה באַזונדער וואָס ער האָט חס ושלום עובר געווען. אויב וועלן מיר דאַרפן פאַסטן די אלע תעניתים, האָבן מיר נישט גענוג טעג אין לעבן צו קענען ענדיגן די אלע תעניתים.

דער הייליגער רבי האָט געזאָגט אַ משל אַז עס איז געווען אַמאל אַ גרויסער עושר וואָס האָט געהאַט גאר אַסאַך געלט. דער עושר האָט אַרויסגעגעבן אַ מעלדונג אַז ווער עס וויל באַרגן געלט קען קומען צו אים און באַרגן וויפיל מען וויל. פאַרשטייט זיך אַז עס זענען געווען אַיבערגענוג מענטשן וועלכע האָבן זיך צוגעכאַפט דערצו און דער עושר האָט טאַקע געבאַרגט פאַר יעדן וויפיל מען האָט געוואלט, און ער האָט פאַרשריבן אלע חשבונות אין זײַן בוך.

אײַן טאַג איז דער עושר אײַבערגעגאַנגען זײַנע ביכער און געזען אַז ער האָט שוין אַרויסגעבאַרגט גאר אַסאַך געלט, אָבער די מענטשן קומען נישט צוריק צו קומען און באַצאלן דאָס געלט, און דאָס האָט אים זײַער שטאַרק געשטערט. צווישן די מענטשן וואָס האָבן געבאַרגט געלט פון דעם עושר איז אויך <<<<<<

א ווארט אויף די פּרָשָה

תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר. אין די וואָכנדיגע פּרָשָה לערנען מיר ווי די אידישע קינדער זענען געווען פאַרשקלאַפט פאַר פּרָעה, געדאַרפט אַרבעטן שווער, דירקגעגאַנגען ביטערע שוועריקייטן, ביז דער אײַבערשטער האָט געשיקט משה רבינו זײַ אַרויסצונעמען פון מצרים, אויסלייזן פון דעם שווערן גלות, אָבער עס איז נישט געגאַנגען אזוי שנעל, משה רבינו איז געגאַנגען צו פּרָעה זאָגן ער זאל אַרויסשיקן די אידן פון מצרים און פּרָעה האָט נישט געוואלט, איז משה רבינו נאַכאַמאַל געגאַנגען צו פּרָעה און פּרָעה האָט נאַכאַמאַל נישט געוואלט, אזוי האָט זיך אײַבערגע'חזר'ט עטליכע מאל משה רבינו האָט זיך געקריגט מיט פּרָעה.

דאָס איז אַ מלחמה וואָס גייט אײַבער אויף יעדן, אײַנמאל איז דער מענטש ביי פּרָעה און אײַנמאל איז ער ביי משה רבינו, אַט בין אײך ביי פּרָעה און אַט בין אײך ביי משה רבינו.

דער רבי דערציילט פון זײַנע יונגע יאָרן (שבח הר"ן סימן ה'), און דאָס איז שטאַרקע חיזוק פאַר ווער עס וויל זוכה זײַן צו זײַן אַן ערליכער איד. דער הייליגער רבי האָט חתונה געהאַט ביי די דרייצן יאָר, ער האָט דאָן געוואוינט געבן זײַן שווער רבי אפרים ז"ל אינעם דערפל הוסיאטין, דאָרט האָט ער געדינט דעם אײַבערשטן פאַהאלטענערהייט, אינדריסן האָט ער זיך געמאַכט ווי אַ פּשוטער מענטש, אפילו דער רבי'נס שווער, האָט אויף נישט געוואוסט אַז דער רבי דינט דעם אײַבערשטן; דער רבי האָט זיך געמאַכט ווי ער שפּילט זיך מיט חברים און גליטשט זיך אין די שניי, אָבער שטילער הייט האָט ער געלערנט און געדאווענט. רבי נתן דערציילט דאָרט אַז דער עיקר עבודה פון רבי'ן איז געווען פּשוטערהייט, אַן קיין שום חקמות; זײַן דאווענען איז געווען אזוי ווי אַ קינד דאווענט, אינעווייניג אין אַ סידור, אַן חקמות, אַן דריידלעך, אויף זײַן לערנען איז געווען זײַער פּשוט. און יעדע זאַך וואָס ער האָט געטון איז אים אַנגעקומען זײַער שווער, ממש מיט מסירות נפש, קיין שום זאַך און עבדות השם איז אים נישט אַנגעקומען גרינג, דער רבי האָט זיך זײַער געפלאַגט פאַר יעדע זאַך אין עבדות השם, אַ לאַנגע צײַט.

יעדער מענטש הייבט אַמאל אַן דינען דעם אײַבערשטן, מען נעמט זיך פאַר גוטע קבלות, מען הייבט אַן אַ גײַע שיעור, מען הייבט אַן דאווענען, מען הייבט אַן אַרבעטן אויף די מדה, אויף יענע מדה, און עס איז זײַער שווער, ווען מען זעט אָבער ווי דער רבי אליינס האָט דערציילט פון זיך אַז קיין שום עבודה איז אים נישט אַנגעקומען גרינג, יעדע זאַך איז אים אַנגעקומען זײַער שווער, מיט מסירת נפש, איז דאָס מורא'דיגע חיזוק פאַר אונז, זעענדיג ווי פאַר יעדן קומט עס אַן שווער, אפילו פאַר גרויסע צדיקים.

דער רבי האָט דערציילט אַז ער האָט געהאַט טויזנטער און צענדליגער טויזנטער צעליות וירידות. דאָס איז מורא'דיגע התחזקות; מען טראַכט אײַביג, דער צדיק איז אַ צדיק ווייל ער ווייסט נישט פון קיין נסיונות, עס קומט אים אלעס אַן גרינג, אײך קען אָבער נישט זײַן אַ צדיק, אײך האַלט דאָך אין אײַן פּאַלן, דאָס איז אָבער נישט ריכטיג, דער הייליגער רבי האָט דערציילט אַז ער האָט אויף געהאַט, טויזנטער און צענדליגער טויזנטער צעליות וירידות.

געווענליך ווען אַ מענטש נעמט זיך פאַר אַ גײַע קבלה, און הייבט עס אַן צו טון, ער פאַלט אַראַפּ אײַן מאל, ער פאַלט אַראַפּ נאַכאַמאַל, ער פאַלט אַראַפּ אַ דריטע מאל, מאַכט ער אַפּ, "שוין, גענוג געווען, אײך האָב שוין פּרובירט, אײך האָב אַנגעהויבן און עס גייט נישט!"; אײך ווייסט נישט אויב אײַנער קען זאָגן אויף זיך "אײך האָב שוין געמאַכט צענדליגער טויזנטער קבלות, אײך האָב שוין צענדליגער טויזנטער מאל געוואלט ווערן אַן ערליכער איד", קען זײַן האַסט שוין פּרובירט צוויי מאל, דריי מאל, צען מאל, צוואַנציג מאל, הונדערט מאל, מערסטנס טויזנט מאל, אָבער נאָך טויזנט מאל פּרובירן און דו פאַלסט נאַכאַלץ אַראַפּ, דאָן הייבסטו שוין אויף די האַנט, "אײך געב אויף, עס גייט מיר נישט", דער הייליגער רבי זאָגט אָבער: "אײך האָב פּרובירט צו זײַן אַן ערליכער איד" צענדליגער טויזנטער מאל, אײך האָב אַפּגעלאָזט מײַן ווילן!"

פאַרנוואָס זאָלסטו אויפגעבן דיין שיעור? פאַרנוואָס זאָלסטו אויפגעבן דיין דאווענען? פאַרנוואָס זאָלסטו אויפגעבן דיין שמירת עינים? פאַרנוואָס זאָלסטו אויפגעבן דיין גוטע קבלות וואָס דו האַסט זיך פאַרענומען אָנהייב יאָר צו טון דאָס יאָר? רוב מענטשן האָבן שוין אַפּגעלאָזט אלע קבלות וואָס זײ האָבן זיך פאַרענומען אָנהייב יאָר צום נײַעם יאָר, פאַרנוואָס? ווייל עס גייט דיר נישט האַסטו אויפגעגעבן? עס גייט נישט פאַר קײנעם; פאַר'ן רבי'ן איז עס אויף נישט געגאַנגען, עס איז נישט דאָ אַזאַ זאַך עס זאל גײַן, מען דאַרף זיך אַסאַך מחזק זײַן צו דינען דעם אײַבערשטן.

אַפילו ווען מיר שפּירן זיך פאַרשקלאַפט פאַר פּרָעה, פאַרענעקטעט צום יצור הרע, דאַרפן מיר נאַכאַמאַל און נאַכאַמאַל לויפן צום צדיק, צו משה רבינו, וואָס ער וועט אונז מחזק זײַן אלץ אַנצוהויבן פון פּריש, נישט קיין חילוק וויפיל מען מען איז שוין געפאלן, און ביים סוף וועלן מיר אַרויסגיין פון אונזער גלות, און זוכה זײַן צו ווערן אַמת'ע ערליכע אידן.

א גוט ווארט

אײך וויל אײך נאָכאַמאַל געטון זאָלסט זיך מיטכאַפן מיטן לערנען יעדן טאַג אַ בלאַט גמרא, לערנען גמרא איז מְסַהַר און מתקן דעם מענטש.

מוהרא"ש דערציילט פון הרב הקדוש רבי בנציון פון באבוב זכותו יגן עלינו, ער פלעגט זאָגן פאַר זײַנע תלמידים: "אויב וועל אײך ענק זאָגן צו פאַסטן און צו מאַכן סיגופים, עבדות קשות - וואַלט איר מיר געגלייבט אַז דאָס איז מתקן דעם מענטש פון אלע חטאים, און אַז אײך זאָג ענק איר זאָלט לערנען אַ בלאַט גמרא - דאָס גלייבט איר נישט אַז דאָס איז מתקן דעם מענטש, עס זעט אויס צו פּשוט"; ער האָט זײַ געזאָגט אַז דאָס איז נאָך מער מתקן פון אלע סיגופים.

(עצתו אַמנה ויחי תשפ"ג)

וואו קען מען אנטלויפן?

בעזרת ה' יתברך

יום ב' פרשת ויחי, ט' טבת, שנת תשפ"ג לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר

יעדער איינער מוטשעט זיך. דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן קט) עס איז נישטא קיין מענטש וואס זאל נישט האבן קיין יסורים, אויך די גרויסע עשירים זענען פול מיט יסורים, אזוי ווי עס שטייט (איוב ה, ז): "אדם לעמל יולד", א מענטש איז באשאפן געווארן זיך צו מוטשען, "קצר ימים", דאס לעבן פון א מענטש איז ווייניג, "ושבע רגז", און פול מיט ווייטאג, אזוי אויך זאגט שלמה המלך (קהלת ב, כג): "גם כל ימיו", דאס גאנצע לעבן, "פעס ומכאובות", איז פול מיט פעס און ווייטאג; עס איז נישטא קיין שום עצה וואו צו אנטלויפן, נאר צום אייבערשטן און צו די תורה.

וואויל איז דעם מענטש וואס לערנט יעדן טאג און גייט אין שול דאווענען דריי מאל א טאג, דאס וועט בלייבן; "נאר דאס איז יא און מען קען עס באקומען". היינט נאכט איז די יאצצייט פון הייליגן רבי נתן זכרונו לברכה, ער פלעגט זאגן: "די וועלט איז נישט און מען קען זי נישט באקומען, תורה ותפילה איז יא און מען קען איר קרייזן". די וועלט איז נישט, דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן קט): "אפשר יש גם עולם הזה גם פן באיזה עולם", אפשר איז דא אויבן אין הימל א וועלט וואס הייסט 'עולם הזה', "פי בכאן נראה שהוא הגיהנום", דא איז דער גיהנום אליינס, "פי כלם מלאים יסורים גדולים תמיד", ווייל יעדער איז פול מיט יסורים.

היינט נאכט וועלן מיר זיך צאמקומען דאנקען דעם אייבערשטן אויף רבי נתן, מוהרא"ש זכותו יגן עלינו פלעגט רעדן פון רבי נתן אזוי גרויס און אזוי הויך. וואס מיר ווייסן נישט און פארשטייען נישט, למעלה מהשגתנו, רבי נתן איז דער חידוש, און נאר דורך אים ווייסן מיר פון רבי'ן און מיר האבן אונזער גוטע לעבן. דער עיקר דארפן מיר צוהערן די לעצטע ווערטער וואס רבי נתן האט אונז געזאגט איינער זיין הסמלקות: "עזרא הסופר גייט אנוועק פון די וועלט, (עזרא הסופר איז נסמלק געווארן עשרה בטבת, רבי נתן האט מרמו געווען אויף זיך אז ער האט געהאט נשמת עזרא הסופר) און טרייף פסול איז זיך מתגבר, אזויפיל ווי עס איז היינט דא אלפים ורבבות טרייף פסול; נאר איך האף, אז איין בלעטל פון רבי'ס ספרים וועט זיין א תיקון אויף אלצדינג", און רבי נתן האט אויסגעפירט: "איך זאג איך אן, אז איינער ענדא זאל זיין איר זאלט דרוקן די ספרים, סע זאל זיין 'פוצו מענוחתיך חוצה', איר זאלט זיין שטארק מיט 'געלט' מיט 'רצון' און מיט 'טרקא'".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלטס האבן הצלחה אין אלע ענינים.

(עצמו אמונה ויחי תשפ"ג)

מ'דארף זיך נעמען אין האנט אריין

תו"ל זאגן (סוטה ט): "שמשון הלך אחר עיניו, לפיכך נקרו פלשתים את עיניו", שמשון הגבור איז נאכגעגאנגען זיינע אויגן צו קוקן אויף פרעמדע פרויען, דעריבער האבן אים די פלשתים אויסגעשטאכן די אויגן רחמנא ליצלן. דאס איז בכלל נישט קיין קינדער שפיל, ווען א איד היט זיך נישט די אויגן, קען ער נאכדעם זייער שטארק ליידן דערפון. דער אייבערשטער איז זייער ברויג אויף א מענטש וואס קוקט אויף שמוציגע זאכן, אויף זאכן וואס ער וויל נישט מען זאל קוקן.

ווען א איד איז אבער זוכה צו געבן זיינע אויגן און זיין הארץ צום אייבערשטן, דאן ווערט ער דעם אייבערשטנס א מענטש, אזוי ווי תו"ל זאגן (ירושלמי בכות, פרק א, הלכה ה) "לבא ועינא תרין ססורין חטאה, אמר הקדוש ברוך הוא, יהבת לי לבא ועינא, אנא ידע כי את לי", דער אייבערשטער זאגט פאר א איד: "אויב געבסטו מיר דיין הארץ מיט דינע אויגן, דאן ווייס איך אז דו ביסט מיינער!"

צו דעם קען מען אבער נאר זוכה זיין דורך די צוויי עצות פון תורה און תפלה, ווען א איד וועט אסאך רעדן צום אייבערשטן, און ער וועט יעדן טאג לערנען תורה, וועט ער זוכה זיין אז ער וועט זיך קענען אפלאזן פון די שלעכטע געוואוינהייטן, ער וועט זיך אמת'דיג קענען אויסרייניגן, ער וועט אנהויבן צו שפירן און זען נאר דעם אייבערשטן, און ער וועט זיך זיס מאכן דאס לעבן אויף די וועלט און אויף יעדע וועלט.

(קונטרס וויברעע אויגן)

געווען איינער וואס האט געבארנט אביסל געלט און ער האט דאס איינגעשטעקט אין א געשעפט, דער געשעפט האט אבער נישט מצליח געווען, ער האט פארלוירן דאס גאנצע געלט, און ער האט געהאט גרויסע יסורים פון דעם אז ער קען נישט באצאלן פאר'ן עושר. דער מענטש האט באשלאסן אז אפילו ער האט טאקע נישט דאס געלט צו באצאלן, דארף ער כאטש אזויפיל טון אז ער זאל אריבערגיין צום עושר און זיך פארענטפערן און אים איבערבעטן. ווען ער האט איבערגעבעטן דעם עושר און אים דערצייילט די סיבה פארוואס ער קען נישט צאלן זיין חוב, האט אים דער עושר געענטפערט: "וואס גייט מיר אן דאס ביסל געלט וואס דו האסט געבארנט פון מיר? דאס איז ממש גארנישט קעגן די שווערע געלטער וואס אנדערע מענטשן זענען מיר שולדיג. דעריבער, אויב וועסטו זיך אונטערנעמען ארומצוגיין און מעורר זיין די אלע מענטשן אז זיי זאלן מיר באצאלן, אפילו זיי זאלן נאר באצאלן א קליין חלק פון זייער חוב, וועט עס נאכאלץ אויסקומען טויזנטער מאל מער געלט פון וויפיל דו ביזט מיר שולדיג, און דאן וועל איך דיר אינגאנצן מוחל זיין אויף דעם חוב".

מיט דעם משל האט דער רבי ארויסגעברענגט די גרויסקייט פון מעורר זיין אנדערע אידן צוריק צו קומען צום אייבערשטן. ווען א איד איז מחזק אנדערע אידן, ער שטארקט זיי אז זיי זאלן נישט זיין אזוי צעבראכן ביי זיך, אז זיי זאלן זיך נעמען אין די הענט אריין צוריק צו קומען צום אייבערשטן; דאן איז דער אייבערשטער מוחל פאר דעם מענטש אויף אלע זיינע צבירות.

ספעציעל ווען א איד איז זוכה צו געבן פאר א צווייטן א ספר וואס וועט יענעם מחזק זיין און מעורר זיין צו תשובה, איז דאס נאך מער חשוב. ווייל ווען מען רעדט צו א מענטש, וועט נישט אייביג פאסטן פאר יענעם מקבל צו זיין די ווערטער, ער וועט זיך שעמען אנצונעמען די ווערטער, אויך קען זיין אז יענער איז נישט יעצט אין די גיסטע צו הערן חיזוק אדער מוסר. ווען מען געבט אבער פאר יענעם א ספר, דאן וועט עס יענער אריינלייגן אין טאש; און שפעטער, ווען קיינער וועט נישט זען, און ווען ער וועט זיין אין די גיסטע, וועט ער עס קענען ליינען און לערנען, און דאס וועט אים צוריק ברענגען צום אייבערשטן.

מענטשן גייען אריבער אסאך שוועריקייטן אין לעבן, ברוחניות ובגשמיות, און מיט דעם וואס מען געבט פאר מענטשן צו פארזיכן פון די געוואלדיגע עצות און התחזקות פון רב'ו, קען מען מיט דעם ממש ראטעווען אידישע קינדער, און די שכר אויף דעם איז אומשאצבאר.

פארשטייט זיך אז דער סמ"ך מ"ם קען דאס נישט אויסהאלטן, מען האקט דאך אונטער מיט דעם זיין גאנצע הארעוואניגע. ער ארבעט שווער צו צוברעכן די מוט פון מענטשן אז מען זאל פארלוירן די חשק צו זיין וואויל און ערליך, און די הייליגע ספרים זענען מחזק און מעודד אז מען זאל זיך נישט לאזן צוברעכן פון קיין שום זאך, ווייל סיי וואס א מענטש האט נאר אפגעטון אין לעבן, קען ער אייביג צוריק קומען צום אייבערשטן. און דעריבער וועט דער סמ"ך מ"ם זוכן אלע וועגן צו שטערן דאס פארשפרייטן די הייליגע ספרים פון רב'ו.

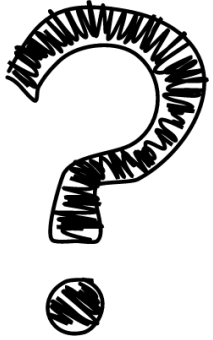
דער רבי האט דערצייילט אויף זיך (ספורי מעשיות, מעשה ז) אז איינער זיין נשמה איז אראפגעקומען אויף דער וועלט האט דער סמ"ך מ"ם גע'עטענה'ט אז אויב די נשמה קומט אראפ אויף דער וועלט, האט ער שוין נישט דא וואס צו זוכן. האט מען געזאגט פאר'ן סמ"ך מ"ם אז די נשמה מוז אראפגעקומען אויף דער וועלט, און ער זאל זיך גיין זוכן אן עצה. דער סמ"ך מ"ם איז אנוועק געגאנגען און ער איז צוריק געקומען מיט אן אלטן מענטש און זיי האבן געלאכט און געזאגט אז זיי האבן שוין געטראפן אן עצה...

און די עצה איז טאקע געווען דאס, אז מען וועט לאכן... מען וועט אויסקלאכן די ברוסלבע ספרים, מען וועט חזק מאכן דערפון, און די עצה ארבעט טאקע זייער גוט... ווען א מענטש קוקט אבער מיט אן אמת'דיגן בליק, זעט ער אז דעם הייליגן רבי'ס ספרים זענען מחי' און מחזק א איד אין די שווערסטע מצבים, די הייליגע ספרים האבן דעם כח צוריק צו ברענגען יעדן איד צום אייבערשטן.

מוהרא"ש פלעגט זאגן אז אזוי ווי ער אליין איז מקורב געווארן צום הייליגן רבי'ן דורך דעם וואס א איד האט געגעבן דעם ספר "משיבת נפש" פאר זיין פאטער. און מוהרא"ש האט געטראפן דעם ספר און פארן די הייליגע ווערטער פון התחזקות, און דאס האט אים געמאכט בעזר אן ערליכער איד, דעריבער האט ער זיך ווייטער אויך אריינגעלייגט אין דעם צו פארשפרייטן די הייליגע ספרים פאר יעדן איד, און מיט דעם צוריק ברענגען אלע אידן צום אייבערשטן.

וואויל איז דעם וואס נוצט אויס די הייליגע שובב"ם טעג צו מחזק זיין נאך אידן און זיי דערנענטערן צום אייבערשטן, דער אייבערשטער וועט אים זיכער מוחל זיין אויף אלע זיינע צבירות, און עס וועט אים זיין גוט אויף די וועלט און אויף יעדע וועלט. (שיחות מוהרא"ש חלק י' ערך הפצה ופרך התחזקות. חיי מוהר"ו סימן תמ"ז)

שאלות ותשובות פרסלב

ענדערש א פלה וואס שערט זיך, אדער א שידוך פון היכל הקודש?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל פֿרעגן, מען רעדט מיר א שידוך א מיידל פון היכל הקודש, זייער א גוטע זאך, אלעס זעט אויס פיין, אָבער זיי זאגן אז ביי זיי פֿירט מען זיך אז די פֿרויען שערן נישט די האר נאך די חתונה, פון די אנדערע זייט טראגט מען אן אן אנדערע שידוך, א וואוילע משפחה, א גוטע מיידל, וואס ביי זיי שערט מען זיך יא, אָבער זיי ווילן איה זאל אפלאזן היכל הקודש, איה זאל נישט האבן קיין שייכות מיט'ן ראש ישיבה, זיי ווילן איה זאל דאס צוזאגן און אונטערשרייבן.

מיינע עלטערן ווילן ענדערש די שידוך וואס מען שערט זיך די האר, זיי האבן געפרעגט זייער רבי און ער האט אויף געזאגט מען זאל נישט גיין צום שידוך מיט די משפחה וואס שערט זיך נישט, אָבער מיר איז זייער שווער צו גיין צו א שידוך וואס איה דארף צוזאגן אז איה לאז אפ היכל הקודש. ביטע אויב דער ראש ישיבה קען מיר זאגן וואס צו טון.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום א' פרשת ויחי, ח' טבת, שנת תשפ"ג לפרט קטן לכבוד... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

ענדערש זאלסטו נעמען די שידוך פון די משפחה וואס ביי זיי שערט מען זיך אפ די האר, אפילו זיי ווילן זיך אויסנעמען דו זאלסט אפלאזן היכל הקודש, ווי איידער די שידוך פון א משפחה וואס מען שערט זיך נישט אפ די האר.

מוהרא"ש האט זייער אסאך געשריבן און גערעדט צו אנשי שלומינו איבער דאס גרויסקייט פון זיך אפשיערן. אפילו אין יבנאל וואס רוב רובם פון די איינוואוינער זענען אפשטאמיגע פון ספרדישע משפחות - האט מוהרא"ש געפועלט זיי זאלן זיך אפשיערן, מוהרא"ש פלעגט זיך בארימען מיט דעם. מיין זיידע, קארלסבורגער רב זכרונו לברכה - איז געגאנגען אמאל קיין יבנאל מחזק זיין די אינגעלייט, איינע פון די זאכן וואס מיין זיידע זכרונו לברכה איז ארויס פון התפעלות, איז געווען פון די הייליגקייט, די צניעות ביי די פרויען, ער האט זיך נישט געקענט אפואונדערן אז עס איז דא א שטעטל וואס אלע משפחות זענען אפגעשוירן; איז אונדא זאלסטו ענדערש גיין צום שידוך וואס דו וועסט האבן א הייליגע שטוב.

קענסט זיך נישט פארשטעלן צו וואס מען איז זוכה ווען מען האט חתונה און די פרוי שערט זי אפ די האר, מען איז זוכה אויפצושטעלן ערליכע דורות, מען איז זוכה אז די שכניה וואקסן און עס זעט זיך ארויס די האר - איז זייער שרעקעדיג. דער זוהר הקדוש זאגט (שא קכה): 'תנבא לית' א קללה זאל קומען, 'על ההוא בר נש' אויף דעם מענטש, 'דשבק לאנתתיה' <<<<<<

די לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (קס)

אין קורצן פון פריער: רבי נתן געפונט זיך ביים רבי'ן צו בינדען די קונטרסים פון הייליגן רבי'ן תקסה

דאנערשטאג איז פארענדיגט געווארן דאס בינדען אלע קונטרסים פון כתב יד אין איין באנד, דאס איז דער הייליגער ספר ליקוטי מוהר"ן חלק א' אזוי ווי עס איז געזעט געדרוקט. רבי נתן האט גענומען דעם ספר פונעם ספרים אייבנדיגער און עס געברענגט צום הייליגן רבי'ן, און ער איז געווען זייער פרייליך. דער רבי האט געזאגט פאר רבי נתן, "נאכאלץ ביסטו נישט פרייליך? ! וועסט נאך אמאל וויסן מיין גרויסקייט! !"

דעמאלט האט דער רבי צום ערשטן מאל אנטפלעקט אז ער האט נאך א ספר ביי זיך, דער ספר הנשרף ווע איבער דעם ווייטער אין סימן תקפ"ו.

תקסו

דער רבי האט דעמאלט אסאך גערעדט פון שמחה, דער רבי האט געזאגט, "דורך דעם וואס א מענטש איז טרויעריג און מרה שחורה, ווייסט נישט פון זיין נאמען". דער רבי האט געזאגט בדרך צחיות אז דערפאר ווערט געברענגט אז ווען א מענטש שטארבט פארנעסט ער זיין נאמען, דאס איז צוליב דעם וואס דער מת איז זייער בעצבות און מרה שחורה, און דעריבער קען ער נישט זיין נאמען.

א איד דארף אלץ זיין פרייליך, נישט קיין חילוק ווי אזוי ער זעט נאר אויס, אפילו ער איז זייער ווייט פונעם אייבערשטן חס ושלום, פון דעסט וועגן קען ער זיין פרייליך בלויז מיט דעם אז ער איז נישט קיין גוי, שלא עשני גוי. דער רבי זאגט אז איין צייט איז טאג דארף מען באשטימען אויף דעם, זיך אויסצוגיין דאס הארץ פאר'ן אייבערשטן, זיך בעטן ביים אייבערשטן מיט א צעבראכן הארץ אויף די אלע זאכן וואס ער דארף פאררעכטן, אויף דעם וואס ער איז נאך אזוי ווייט פונעם אייבערשטן, השוכה טון אויף אלעס וואס מען האט געטון וואס דער אייבערשטער לאזט נישט, און אפילו דעמאלט טאר מען נישט זיין בעצבות, נאר האבן א לב נשבר, א צעבראכן הארץ פאר'ן אייבערשטן, אָבער די איבריגע צייט א גאנצן טאג דארף מען נאר זיין אלץ זייער פרייליך.

אויסער וואס דאס העלפט פאר'ן מענטש אליין, קען מען מיט דעם מחי' זיין נאך אידישע קינדער, ווייל עס זענען דא מענטשן וואס גייען אריבער גאר שווערע יסורים אין לעבן רחמנא ליצלן, און זיי האבן נישט פאר וועמען זיך אויסצורעדן זייער ביטער הארץ פון די אלע שוועריקייטן וואס זיי גייען אריבער, און ווען זיי באגעגענען איינעם מיט א פרייליכן פנים, איינער וואס געבט זיי א שמייכל, ווערן זיי ממש אויפגעלעבט פון דעם.

קומט אויס אז מיט דעם וואס א איד דרייט זיך ארום מיט א שמייכל אויפ'ן פנים, מיט א פרייליכע געזיכט, איז ער ממש מחי' אידישע קינדער, און דאס איז גאר א גרויסע זאך, ווי חכמינו זכרונם לברכה דערציילן אונז (פנינת מ"ב) פון די צוויי בדתנים וואס האבן זוכה געווען צו גאר גרויסע זאכן דורך דעם וואס זיי האבן פרייליך געמאכט אידישע קינדער.

תקסז

פון דעם שמועס איז מען אריינגעצויגן געווארן אין אן אנדערע שמועס, איבער די גרויסקייט פון נעמען פון מענטשן, דער רבי האט זיך אויסגעדרוקט, "א נאמען איז גאר א גרויסע זאך", און אזוי ווייטער האט דער רבי אסאך ארוםגעערט איבער דעם ענין פון נעמען פון מענטשן, און איבער דעם וואס מען פירט זיך צו זאגן ביי שמונה עשרה פאר "יהי לרצון" א פסוק וואס הויבט זיך אן און ענדיגט זיך מיט די ועלכע אותיות פונעם נאמען.

דער רבי האט דעמאלט געזאגט אז ער קען זאגן פאר אלע מענטשן וואס געפונען זיך דארט וואס איז פשט פון זייערע נעמען, אויף וואס זייערע נעמען זענען מרומם, ספעציעל האט ער גערעדט פון זיין תלמיד ר' שמעון, וואס איז אין יענעם טאג צוריק געקומען צום רבי'ן, האט אים דער רבי געזאגט, "שמעון איז די אותיות 'עון מוש'", ער האט אָבער נישט ערקלערט וואס דאס מיינט און קיינער האט נישט פארשטאנען וואס דאס האט מיט דעם ר' שמעון, און דער רבי האט צוגעלייגט, "די ווערטער 'עון מוש' איז ממש דער גאנצער ענין און בחינה פון ר' שמעון", און דער רבי האט ערקלערט, "איר זאלט זיך נישט טועה זיין; ווען איה זאג דיר אויף א נאמען וואס דאס מיינט פאר דיר, מיינט עס נישט צו איה א צווייטער מיט'ן ועלכן נאמען האט אויף א זעלבע זאך, ווייל יענער ען זיך גאר אן אנדערע בחינה", מען האט פארשטאנען פון רבי'ן אז יעדער האט געפסט א געוויסע בחינה וואס איז מרומם אין זיין נאמען, יעדער לויט זיין זאך, און דער רבי ווייסט דאס גוט.

די מעשה מיט דעם ר' שמעון איז געווען אזוי, ער איז געווען פון די חשובע תלמידים פון הייליגן רבי'ן, ער איז געווען דער ערשטער וואס האט זיך דערוואקסט פון רבי'ן ווע פריער איז סימן ס"ו, און עטליכע יאר שפעטער, ווען דער רבי האט נאך געוואוינט אין מעדוועדיווקע, האט ער אמאל אויסגעגעבן געלט וואס דער רבי האט געהאט ביי אים, און ער האט נישט געהאט עס צו באצאלן, און דער רבי האט מקפיד געווען אויף אים און זיך אויסגעדרוקט, "אויף דעם קומט דיר צו פארשיקן". דער אייבערשטער האט דאן געפירט אז עס האט זיך געמאכט אז ר' שמעון האט געדארפט פארן צום געגנט פונעם טייך דאן, וואס איז מער פון הונדערט פרוסאות ווייט פון מעדוועדיווקע, טיף אריין אין רוסלאנד, וואס דארט געפונען זיך כמעט נישט קיין אידן, נאר אפטר איינס פון טויזנט, ובפרט אין יענע יארן.

ר' שמעון האט נאר געדארפט אהינפארן אויף צייטווייליג, אָבער דער אייבערשטער האט געפירט אז די ווערטער פון הייליגן רבי'ן זענען מקוים געווארן און ר' שמעון האט זיך דארט אויפגעהאלטן פאר אסאך יארן, און ער איז דארט אריבער גאר אסאך צרות און שוועריקייטן מיט שווערע און ביטערע נסיונות, אזוי ווייט אז איינמאל איז ער אריבער דארט גאר א שווערע נסיון, אן ערליט איז געקומען צו אים און אים צוגעברעט צו אן עבירה, ער האט ממש נישט געקענט פסור ווערן פון איר ווייל זי האט זיך זייער געעקשנט, האט ר' שמעון דאן גענומען א מעסער און זיך צעשניטן זיינע ליפן, עס האט געגאסן אסאך בלוט פון אים, און דאן איז זי אנטלאפן פון אים.

פארענדיגט קומט א"ה - גענומען פון ספר "שפלת הצדיק"

וואס לאזט זיין ווייב, 'דחתחזי משערא דרישה לבר' אז איר האר פון קאפ זאל זיך ארויסזען, 'נדא הוא חד מאינן צניעותא דביתהו, און דאס איז פון די יסודות פון א אידישע שטוב, אז מען זאל נישט זען די האר פון די פרוי; זאגט ווייטער דער הייליגער זוהר: 'ואתתא דאפיכת משערא דרישה לבר' און א פרוי וואס גייט מיט אויפגעדעקטע האר, 'לאתקנא ביה' זיך שייך צו מאכן, 'גרים מספנותא לביתא' איז זי גורם אז עס זאל זיין ארעמקייט אין שטוב, 'וגרים לבנהא דלא יתחשבון בדינא' און זי איז גורם אז אירע קינדער וועלן נישט מצליח זיין און זיי וועלן נישט זיין חשוב, 'וגרים מלה אתרא דשריבא בביתא' און זי איז גורם אז דער סמ"ך מ"ם און די נישט גוטע זאָלן זיין אין איר שטוב. זאגט ווייטער דער זוהר: 'מאן גרים דא?' ווער איז דאס אלעס גורם? 'ההוא שערא דאתחזי מרישה לבר' די פרוי וואס איר האר זעט זיך ארויס.

גיי צום שידוך מיט שמקה, האב נישט מורא; וואס מיינט 'אפלאזן'? ווי איז שייך אפלאזן דעם רבי'ן? בלייב לערנען די ספרים פון רבי'ן, העכסטנס וועסטו פאר א שטיק צייט נישט קומען דאווענען אין היכל הקודש; וועסט ווייטער לערנען דינע שיעורים כסדרן בכל חלקי התורה און זיין דבוק צום אייבערשטן, דען און שמועסן מיטן אייבערשטן.

היכל הקודש איז שכל, היכל הקודש איז נישט א פלאץ. דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן נט) דער צדיק ברענגט צוריק מענטשן צום אייבערשטן, אבער נישט אלע זענען זוכה צו בלייבן שטארק, "יש פמה וקמה שגפלו מקדשתם", עס זענען דא וואס פאלן צוריק, "אף על פי כן מאלו שגשגארו בירגא שלים", פון די בויט זיך היכל הקודש, עינין שם. היכל הקודש איז חיזוק צו בלייבן שטארק מיט אמונה, מיט תפילה וכו'; דעריבער זאלסטו חתונה האבן און נישט קוקן אויף דעם, און אז דו וועסט זיך פירן מיט די וועג פון היכל הקודש - וועסטו גאר מקרב זיין די גאנצע משפחה; אלע וואס מיינען עפעס אזי שלעכט אין היכל הקודש, אלע וועלן מקורב ווערן. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

(צעתו אמונה נתיח השפי"ג)

סימן טוב ומזל טוב

- מו"ה אליעזר שמון הי"ו
צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב
- מו"ה אברהם ראטמאן הי"ו
צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב
- מו"ה בניציון (ב"ר נפתלי) יאקאבאוויטש הי"ו
צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב
- מו"ה אברהם נחום ליעבערמאן הי"ו
צו די שמחת בר מצוה פון זיין זון למזל טוב
הבחור החשוב נתנאל ליעבערמאן נ"ו
- החתן מו"ה רפאל כ"ץ הי"ו
צו זיין שמחת החתונה למזל טוב עב"ג

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' בית המדרש היכל הקודש בני ברק אריבערגעצויגן צו א גרעסערע בית המדרש

געלויבט דער אייבערשטער אז די שיינע ווינקל אין היכל הקודש בני ברק האט זיך שוין פארברייטערט צו א גרעסערע בית המדרש. נישט לאנג צוריק האט מען געעפנט דעם שיינעם ווינקל, וואו אנשי שלומינו קומען זיך צוזאם צו דאווענען אינאיינעם און זיך מחזק זיין צוזאמען, מען איז זיך מחזק מיט די עצות פון הייליגן רבי'ן אוי ווי דער ראש ישיבה לערנט אונז, אויך האט מען שוין געהאט די זכ"י אז פאריאר איז דער ראש ישיבה געווען אין דעם בית המדרש און מחזק געווען דארט אנשי שלומינו.

ברוך השם אז דער פלאץ איז שוין אויסגעוואקסן און מען האט געדארפט האבן א גרעסערע פלאץ כדי עס זאל זיין געשמאק פאר אלע אנשי שלומינו וואס קומען דארט דאווענען, אויך האט דער בעל הבית געמאלדן אז בקרוב גייט מען אראפוארפן דעם בנין, ממילא דארפט מען טרעפן ווי שנעלער א נייעם פלאץ.

נאך אסאך תפילות פאר א גרעסערע און שענערע פלאץ האט מען ברוך השם געטראפן נאר א געשמאקן פלאץ וואס געפונט זיך אין צענטער פון שטאט אויף רחוב ירושלים, און פארגאנגענעם מאנטאג ויחי ערב די יארצייט פון הייליגן רבי נתן זצ"ל האט מען באנייט דעם בית המדרש, אלע אנשי שלומינו האבן ארויסגעהאלפן מיטן זיך אריבערציען צום נייעם לאקאל, מען האט צאמגעפאקט אלע ספרים און הפצים פונעם פריערדיגן בית המדרש און מען האט אלעס אריבערגעברענגט צום נייעם בית המדרש.

די נאכט פון עשרה בטבת, אינעם טאג פונעם יארצייט פון הייליגן רבי נתן זצ"ל האט מען באנייט דעם בית המדרש, אנשי שלומינו פון שטאט בני ברק זענען זיך צאמגעקומען און מען האט געפראוועט א שיינע סעודה צוזאמען, מען האט געהאט א סיום פון א בחור בשעת מעשה, מען האט געזינגען שיינע ניגונים צוזאמען, און דערנאך האט מען געהערט גאר ווארימע דיבורים פונעם גבאי מו"ה אבא הייא רייזמאן הי"ו וואס האט ארויסגעברענגט די געוואלדיגע חסד וואס דער אייבערשטער האט געטון מיט אונז אז מיר זענען נאך אלס ביים רבי'ן, און מיר ווילן נאכאלץ הערן די דיבורים פון רבי'ן, דאס איז די גרעסטע מתנה.

דער רבי האט געזאגט (חי מוהר"ן, סימן קפ"ז) ווען ער איז אוועקגעפארן פון שטאט ברסלב קיין אומאן: "תראו להתקבץ יחד, ולתהפיל יחד" איר זאלט זיך האלטן צוזאמען און דאווענען צוזאמען, "כי אם תתפללו בכונה, אולי תוכלו להמשיך אותי לכאן עוד הפעם", אויב איר וועט זיך האלטן צוזאמען און דאווענען צוזאמען - וועט איר מיר קענען ממשך זיין צו אייך.

הרהבת גבולי הקדושה!

***

היכל הקודש בארא פארק וואקסט און בליעט

דער בית המדרש היכל הקודש אין בארא פארק, וועלכע געפונט זיך אויף 11 4801 ע.וו. איז א הערליכע ווינקל וואס האט מצליח געווען איינצונעמען די שטאט אין די קורצע צייט וואס זי געפונט זיך דארט. עס קומען כסדר צו פרישע מקורבים, און פילע שכנים קומען כסדר אריין צו די תפילות, און צו נעמען די הערליכע גליונות, וואס אן דעם קען מען נישט אנגיין.

יעדע נאכט קומט פאר א שיעור גמרא פאר א האלבע שעה אום 8:20, וואס ווערט נאכגעפאלגט מיט א קורצע שיעור אין ספר המידות, זונטאג איז דער שיעור אום 7:15, און דאנערשטאג אום 7:45, דער שיעור ווערט פארגעלערנט דורכן געטרייע גבאי מו"ה מנשה איצקאוויטש הי"ו. נאכן שיעור קומט פאר געשמאקע שיהות חברים, מען שמועסט פון מעשיות פון תפלה, ווי דער אייבערשטער העלפט ווען מען בעט אים, אזוי אויך מעשיות פון הפצה, אזוי אויך קומען פאר פילע סיומים, ווען אינגעלייט און בחורים ענדיגן כסדר משניות, מסכתות הש"ס, און נאך מקצועות התורה.

שבת קודש מעין עולם הבא קומט מען זיך צוזאם צו אלע תפלות, שבת קודש אינדערפרי איז דא א גמרא שיעור אום 8:45, און דערנאך אום 9:15 לערנט מען א קורצע שיעור אין שיהות הר"ן. נאך א געשמאקע ווארעמע דאווענען לערנט דער געטרייע גבאי פאר א הערליכע שמועס אין ספר סיפורי מעשיות, וואס וועקט אלעמען אויף פון שלאף, און דערמאנט זיי דער תכלית צו וואס מיר זענען געקומען אויף דער וועלט.

פארגאנגעם מאנטאג נאכט איז פארגעקומען א שיינע סעודת הילולא פון הייליגן רבי נתן ז"ע ווי א ריזיגער ציבור איז זיך צוזאם געקומען, און מען האט מיטגעהאלטן דעם שמועס וואס דער ראש ישיבה של"ט האט געגעבן.

אזוי ווי עס ווערט כסדר פארמערט די מתפללים האט מען יעצט צוגעקויפט פילע פרישע ספרים, סידורים, און חומשים, נדבת מו"ה שמעון גאנצפריעד הי"ו איינער פון די חשובע מתפללים וואס איז שטענדיג גרייט ארויסצוהעלפן, אויך האט ער באשטעלט פרישע ספרים שענק כדי נאכצוקומען דעם גרויסן ציבור וואס קומט כסדר צו צו נהנה זיין פון דעם לעכטיגן ווינקל וואס באשיינט גאנץ בארא פארק. הוא הודה הוא זויה הוא הדרה!

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, עיעתו אמונה, דרשות, ניגונים, סידורים, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו **347-509-4908** און מיר וועלן פרובירן בעדיה עס צו שיקן צו אייך אהיים

ובלכתך בדרך

מיזאגאן: משניות, תהלים, תיקון הכללי, תפלת הדרך, כבלי ירושלמי, תוספתא, חומש, שלחן ערוך, ליקוטי מוהר"ן, און נאך **קול ברסלב** **212-444-9191** 1, 3, 9

קוואל פון חיזוק (פריוען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך 845-351-9060 / 212-444-9169 ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090 בעלגיע 3235003462 / ארגענטינא 1152354380 **chizikyomi@gmail.com** / טעלעפאן מעסידזשינג **347-630-2876**

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה; און נאך 845-351-0910 / 212-444-9191 ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080 בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא 1152354370 **breslevcenter@gmail.com** צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל